

Dalsgaard: Det er nærmest Lovfor-
slaget § 51 og de to dertil af hele Udval-
get stillede Vædringsforslag under Nr. 38
og 39, der foranlediger, at jeg har forlangt
Ordet. Lovforslaget § 51 handler om
Hjemsendelsen af trængende fra Opholds-
kommunen til Forsørgelseskommunen. Denne
Hjemsendelse af de trængende er sikkert nok
en af de uheldigste Sider ved den nu bestaa-
ende Ordning af Fattigvæsenet. Den Naade,
som Kommunerne, og det er under de nu
bestaaende Forhold særlig Forsørgelseskom-
munerne, bruge den Ret paa, er i mange
Tilfælde meget uheldig. Det er ikke human-
t overfor de trængende, og i mange Tilfælde
er det heller ikke økonomisk heldigt over for
Kommunen selv, idet den trængende, naar
han saaledes bliver hjemsendt, naar han sa-
ledes gøres stansbunden hjemme, derved
ganske sikkert i mange Tilfælde faar sin Er-
hvervslyst svækket, og Afgangen til Erhverv
bliver ofte ogsaa daarligere i Kommunen,
hvortil han bliver hjemsendt, end den var
der, hvor han havde søgt hen i den Forme-
ning, at der var bedre Betingelser for at
erhverve sig sit Ophold, og hvor han havde
levet sig ind i Forholdene. Og denne uhel-
dige Ordning er sikkert ikke bleven bedre i
de senere Aar ved de mange Fattiggaaarde,
man har faaet, hvorved man er bleven i
Stand til i de fleste Tilfælde at have rigelig
Hushj. til disse trængende. Dette har gjort,
at man oftere har forlangt dem hjemsendt
end man har gjort tidligere. Dette uheldige
Forhold har Lovforslaget ogsaa været op-
mærksom paa, og i § 44 er det for at søge
at lægge en Dæmper paa Forsørgelseskom-
muniens Lyst til at forlange de trængende
hjemsendte, foreslaaet, at $\frac{1}{4}$ af de Udgifter,
der kunne forlanges refunderede, skal betales
af Opholdskommunen. Denne Bestemmelse
er vist meget rigtig og meget praktisk, særlig
i Retning af at lægge en Dæmper paa For-
sørgelseskommuniens Lyst til at forlange
Hjemsendelse i Utide, thi lader Forsørgelses-
kommunen de trængende hjemsende, skal den
udrede hele Forsørgelsen, og derigennem, at
Opholdskommunen skal udrede $\frac{1}{4}$ af Under-
holdningen, har Forsørgelseskommunen en
god Garanti for, at Forsørgelsen bliver
økonomisk. Men det er jo selvindlysende,
at i samme Grad som Forsørgelseskommunen
bliver interesseret i ikke at forlange de træn-
gende hjemsendte paa Grund af, at Opholds-
kommunen skal hidrage en Del af Understøt-
telsen, i samme Grad bliver Opholdskommu-
nen interesseret i at forlange de trængende
hjemsendte, saa snart dette kan ske. Dette
har Lovforslaget imidlertid ogsaa været op-
mærksom paa, og derfor har det i § 51, 2det

Stykke, foreslaaet, at der skal være visse
Betingelser til Stede inden Opholdskommu-
nen eller Kommunen i det Hele taget —
men efter den foreslaaede nye Ordning er
det særlig Opholdskommunen, der vil være
tilbøjelig til at forlange Hjemsendelse — kan
fremtvinge Hjemsendelsen. Der er to Be-
stemmelser. Den ene er den, at der skal
være Udbygning til, at Understøttelsen skal ved-
vare for „et længere Tidsrum“, og
den anden er den, at der skal være Udbygning
til at „den trængendes Evne til
genneførsel ved endelig Erhverv at fri-
gøre sig for Fattigvæsenets Om-
sorg ikke bliver væsentlig daarligere“ i
Forsørgelseskommunen end i Op-
holdskommunen. Udvalget har dog ikke fun-
det, at disse Bestemmelser være tilstrækkelig
fyldestgørende, og dert er jeg enig med Ud-
valget. Udvalget har i Vædringsforslag
under Nr. 38 foreslaaet, at der tilføjes endnu
en Betingelse i den, at den hede Understøt-
telse „udgør en væsentlig Del af, hvad
der behøves til den trængendes For-
nødenheder“. Derved bliver Forholdet
ganske vist lidt bedre, men ogsaa kun lidt
bedre. Selv om Lovforslaget, hvad dette
Spørgsmaal angaar, sit den Affattelse, som
Udvalget foreslaar, saa er det ikke en be-
træggende Ordning for mig. For det første
er disse Bestemmelser altfor uklare, altfor
vage. Jeg var desværre ikke til Stede, da
den ærede Ordfører udtalte sig om det
Spørgsmaal, men efter hvad der er mig
meddelt, havde han ogsaa selv Dje for, at
Affattelsen var noget mangelfuld, og udtalte
noget om, at man ogsaa i Udvalget havde
haft under Overvejelse, om man ikke mulig-
vis kunde naa til klarere Bestemmelser med
Hensyn til dette Punkt. Jeg horte derimod det
ærede Medlem fra Frederiksborg Amt (Holst)
udtale sig om disse Spørgsmaal, ogsaa han
vilde indrømme, at der kunde tænkes klarere
og fastere Regler, men fandt dog, at de vare
brugelige. Men dert er jeg ikke enig med
ham. Derfor dette blev vedtaget, er det
ganske sikkert, at der vilde opstaa Masser af
Stridigheder mellem Kommunerne angaaende
Forstaaelsen af disse Bestemmelser om og
naar Betingelser for Hjemsendelse vare til
Stede eller ikke. Naar der nemlig staar, at
det skal være „en væsentlig Del“ af,
hvad der behøves, til den trængendes For-
nødenheder, inden Hjemsendelsen kan frem-
tvinges, og naar der staar, at der efter de
foreliggende Omstændigheder maa være
Grund til at antage, at Understøttelsen vil
være vedvarende for et „længere Tids-
rum“, og naar der staar, at Hjemsendelsen
kun kan finde Sted, naar det kan ske uden